

Av president Dieter F. Uchtdorf
Annenrådgiver i Det første presidentskap

Deres muligheter, deres privilegium

Hvis dere leser Skriftene og lytter til profetenes ord av hele deres hjerte og forstand, vil Herren fortelle dere hvordan dere kan leve opp til deres prestedomsprivilegier.

Det var en gang en mann som hele sitt liv hadde drømt om å dra på cruise i Middelhavet. Han drømte om å vandre i Romas, Athens og Istanbuls gater. Han sparte alt han kunne for å få nok til reisen. Han hadde smått med penger, så han tok med seg en ekstra koffert med bønner, kjeks og pulversaft, og det var dette han levde av hver dag.

Han skulle gjerne ha deltatt i de mange aktivitetene på skipet – trent på helsestudioet, spilt minigolf og badet i bassenget. Han misunnet dem som gikk på kino, forestillinger og kulturpresentasjoner. Å, som han lengtet etter bare en liten smak av den fantastiske maten han så ombord – hvert måltid lot til å være et festmåltid! Men mannen ønsket å bruke så lite penger som mulig, så han var ikke med på noe av dette. Han fikk se de byene han hadde lengtet etter å besøke, men under mesteparten av reisen holdt han seg på lugaren og spiste sin enkle mat.

På cruisets siste dag spurte et besetningsmedlem ham hvilken av avskjedsfestene han ville delta på. Først da fant mannen ut at ikke bare avskjedsfesten, men det meste ombord

på cruiseskipet – maten, underholdningen, alle aktivitetene – hadde vært inkludert i billettprisen. Altfor sent oppdaget mannen at han hadde levd langt under sine privilegier.

Denne lignelsen reiser følgende spørsmål: Lever vi som prestedomsbærere under våre privilegier når det gjelder den hellige kraft og de gaver og velsignelser vi har anledning og rett til som bærere av Guds prestedømme?

Prestedømmets herlighet og prakt

Vi vet alle at prestedømmet er noe langt mer enn bare et navn eller en tittel. Profeten Joseph sa at “prestedømmet er et evigvarende prinsipp og har eksistert hos Gud i all evighet [og] vil bestå i all evighet og er uten dagers begynnelse og års ende”.¹ Det innbefatter “endog nøkkelen til kunnskapen om Gud”.² Ja, gjennom prestedømmet blir selve “guddommelighetens kraft tilkjennegitt”.³

Prestedømmets velsignelser overgår vår fatteevne. Trofaste bærere av Det melkisedekske prestedømme kan bli “Guds utvalgte”.⁴ De blir “helliggjort av Ånden til fornyelse av sine legemer”⁵ og kan til slutt motta “alt

som [Faderen] har”.⁶ Dette kan være vanskelig å forstå, men det er vakkert, og jeg vitner om at det er sant.

Det faktum at vår himmelske Fader betror menneskene denne kraft og dette ansvar, er tegn på hans store kjærlighet til oss og et forvarsel om våre muligheter som Guds sønner i livet etter dette.

Ikke desto mindre viser våre handlinger altfor ofte at vi lever langt under dette potensialet. Når vi blir spurt angående prestedømmet, kan mange av oss gjengi en korrekt definisjon, men i hverdagen er det kanskje lite som tyder på at vår forståelse stikker dypere enn et innøvd manuskript.

Brødre, vi står overfor et valg. Vi kan være tilfreds med en begrenset opplevelse som prestedomsbærere, og ta til takke med opplevelser som ligger langt under våre privilegier. Eller vi kan få del i et overdådig festmåltid av åndelige muligheter og universelle prestedomsvelsignelser.

Hva kan vi gjøre for å leve opp til vårt potensial?

Ordene som finnes i Skriftene og som uttales på generalkonferansen, skulle anvendes på oss selv⁷, ikke bare leses eller høres.⁸ Altfor ofte deltar vi på møter og nikker. Kanskje vi til og med smiler gjenkjennende og er enige. Vi noterer noen punkter og sier til oss selv: “Det er noe jeg vil gjøre.” Men et eller annet sted mellom det at vi hører det, skriver en påminnelse på smarttelefonen vår og faktisk gjør noe, bytter “gjør det” plass med “senere”. Brødre, la oss sørge for at vår “gjør det”-bryter alltid står i “nå”-stilling!

Hvis dere leser Skriftene og lytter til profetenes ord av hele deres hjerte og forstand, vil Herren fortelle dere hvordan dere kan leve opp til deres prestedomsprivilegier. La det ikke gå

en eneste dag uten at dere gjør noe for å følge Åndens tilskyndelser.

For det første: Les brukerveiledningen

Hvis dere hadde verdens dyreste og mest avanserte datamaskin, ville dere bare bruke den som skrivebordsdekorasjon? Datamaskinen ser kanskje imponerende ut. Den har kanskje all verdens muligheter. Men det er først når dere studerer brukerveiledningen, lærer å bruke programvaren og slår den på at dere får tilgang til alle mulighetene.

Guds hellige prestedømme har også en brukerveiledning. La oss bestemme oss for å lese Skriftene og håndbøkene mer målrettet og mer konsentrert. La oss begynne med å lese om igjen kapittel 20, 84, 107 og 121 i Lære og pakter. Jo mer vi studerer prestedømmets hensikt, muligheter og praktiske anvendelse, jo mer forundret vil vi bli over dets kraft, og Ånden vil lære oss å få tilgang til og bruke denne kraften til å velsigne vår familie, vårt samfunn og Kirken.

Som et folk legger vi med rette stor vekt på verdslig lærdom og yrkesutvikling. Vi vil og vi må utmerke oss innen lærdom og faglig dyktighet. Takk for at dere gjør deres beste for å skaffe dere utdanning og bli eksperter på deres fagfelt. Jeg oppfordrer dere til også å bli eksperter på evangeliets læresetninger – ikke minst på læren om prestedømmet.

Vi lever i en tid da Skriftene og uttalelser fra vår tids profeter er lettere tilgjengelige enn noensinne tidligere i verdens historie. Det er imidlertid vårt privilegium og vår plikt, og det er vårt ansvar å strekke oss ut og gripe deres læresetninger. Prestedømmets prinsipper og læresetninger er opphøyde og guddommelige. Jo mer vi studerer prestedømmets lære og muligheter

og anvender det i praksis, jo mer vil vår sjel vokse og vår forstand bli utvidet, og vi vil se hva Herren har i vente for oss.

For det andre: Søk Åndens åpenbaringer

Et sikkert vitnesbyrd om Jesus Kristus og hans gjengitte evangelium krever mer enn kunnskap – det krever personlig åpenbaring, bekreftet ved oppriktig og hengiven anvendelse av evangeliets prinsipper. Profeten

Joseph Smith forklarte at prestedømmet er en “kanal Den allmektige begynte å åpenbare sin herlighet gjennom ved begynnelsen av denne jords skapelse. Gjennom dette prestedømme har han fortsatt å åpenbare seg til menneskenes barn ned til denne tid”.⁹

Hvis vi ikke forsøker å bruke denne kanalen for åpenbaring, lever vi under våre prestedømsprivilegier. Det finnes for eksempel dem som

Bukarest, Romania

tror, men ikke vet at de tror. De har mottatt forskjellige svar gjennom den milde, lave røsten over lengre tid, men siden denne inspirasjonen virker så liten og uanselig, gjenkjenner de den ikke for det den egentlig er. Følgelig lar de tvilen hindre dem i å nå sine muligheter som prestedømsbærere.

Åpenbaring og vitnesbyrd kommer ikke alltid med overveldende kraft. For mange kommer et vitnesbyrd sakte – litt om gangen. Iblant kommer det så gradvis at det er vanskelig å huske det nøyaktige øyeblikket da vi faktisk visste at evangeliet var sant. Herren gir oss “linje på linje og bud på bud, litt nå og litt da”.¹⁰

På noen måter er vårt vitnesbyrd som en snøball som blir større for hver omdreining. Vi begynner med et lite lys – selv om det bare er et ønske om å tro. Gradvis vil “lys [klynge] seg til lys”¹¹, og “den som mottar lys og blir i Gud, mottar mer lys, og dette lys blir klarere og klarere inntil som ved høylys dag”¹², og “når tiden er inne, [mottar vi] av hans fylde”.¹³

Tenk hvor stort det er å strekke seg ut over våre jordiske begrensninger og få vår forstands øyne åpnet og motta lys og kunnskap fra himmelske kilder! Det er vårt privilegium og vår mulighet som prestedømsbærere å søke personlig åpenbaring og finne

ut hvordan vi selv kan få vite om det er sant ved Den hellige ånds sikre vitnesbyrd.

La oss oppriktig søke lys fra personlig inspirasjon. La oss bønnfalle Herren om å begave vårt sinn og vår sjel med den troens gnist som vil gjøre oss i stand til å motta og gjenkjenne Den hellige ånds guddommelige betjening for våre omstendigheter, utfordringer og prestedømsplikter.

For det tredje: Finn glede i prestedømsstjeneste

I løpet av min karriere som trafikkflyger fikk jeg gleden av å følge opp og instruere piloter. En del av jobben besto i å lære opp og foreta utsjekk av erfarne piloter for å påse at de hadde nødvendig kunnskap og ferdigheter til å kunne føre disse storartede jetflyene på en sikker og effektiv måte.

Jeg fant ut at det fantes piloter som selv etter mange år som yrkesflygere, aldri mistet sin begeistring for å stige opp i atmosfæren, etter å ha “unnsloppet jordens strenge bånd og danset over himmelen på glinsende gledesvinger”.¹⁴ De elsket lyden av luftstrømmen, brølet fra de kraftige motorene, følelsen av å være “ett med vinden og ett med den mørke himmelen og stjernene i horisonten”.¹⁵ Deres entusiasme var smittende.

Det fantes også noen få som lot til å oppleve det hele som ren rutine. De hadde mestret systemene og hadde full kontroll over flyene, men et sted på veien hadde de mistet gleden over å fly “der hverken lerce eller ørn hadde fløyet.”¹⁶ De hadde mistet sin ærefrykt over synet av en glødende soloppgang eller Guds vakre skaperverk der de krysset hav og kontinenter. Hvis de oppfylte de offisielle kravene, godkjente jeg dem, men samtidig syntes jeg synd på dem.

Det kan være lurt å spørre dere selv om dere bare følger rutinen som prestedømsbærere – og gjør det som forventes, men ikke opplever den glede dere skulle ha opplevd. Å bære prestedømmet gir oss rike muligheter til å føle den glede som Ammon uttrykte: “Har vi ikke grunn til å fryde oss? ... Vi har vært redskaper i [Herrens] hånd til å utføre dette store og vidunderlige verk. La oss derfor juble ... i Herren, ja, la oss fryde oss.”¹⁷

Brødre, vår religion skal gi oss glede! Vi er storlig velsignet ved å bære

Guds prestedømme! I Salmenes bok leser vi: "Salig er det folk som kjenner til jubel! Herre, i ditt åsyns lys skal de vandre."¹⁸ Vi kan oppleve denne store glede om vi bare søker den.

Altfor ofte går vi glipp av den lykke som kommer av daglig, praktisk prestedømstjeneste. Iblant kan oppgavene føles som byrder. Brødre, la ikke vårt liv bære preg av tretthet, bekymring og klagning. Vi lever under våre privilegier hvis vi lar verdslige ankere holde oss unna den store glede som kommer av trofast og hengiven prestedømstjeneste, ikke minst i vårt eget hjem. Vi lever under våre privilegier hvis vi ikke tar del i det festmåltid av lykke, fred og glede som Gud gir i så rikt monn til trofaste prestedømstjenere.

Unge menn, hvis det å komme tidlig til kirken for å forberede nadverden føles mer som en byrde enn en velsignelse, vil jeg be dere tenke over hva denne hellige ordinans kan bety for et medlem som kanskje har hatt en vanskelig uke. Brødre, hvis det ikke virker som dere oppnår noe særlig som hjemmelærere, vil jeg be dere se med troens øyne hva et besøk av en Herrens tjener kan gjøre for en familie som har mange usette problemer. Hvis dere forstår de guddommelige mulighetene i deres prestedømstjeneste, vil Guds ånd fylle deres hjerte og forstand, og stråle i deres øyne og ansikt.

Måtte vi som prestedømsbærere aldri bli likegyldige overfor det store under Herren har betrodd oss.

Konklusjon

Mine kjære brødre, måtte vi flittig søke å tilegne oss læren om det hellige prestedømme, måtte vi styrke vårt vitnesbyrd linje på linje ved å motta Åndens åpenbaringer, og måtte vi finne sann glede i daglig prestedømstjeneste. Hvis vi gjør disse

tingene, vil vi begynne å leve opp til vårt potensial og våre privilegier som prestedømsbærere, og vi vil makte alt i ham som gjør oss sterke.¹⁹ Dette vitner jeg om som en Herrens apostel, og gir dere min velsignelse i Jesu Kristi hellige navn. Amen. ■

NOTER

1. *Læresetninger fra Kirkens presidenter – Joseph Smith* (2007), 104.
2. Lære og pakter 84:19.
3. Lære og pakter 84:20.
4. Lære og pakter 84:34.
5. Lære og pakter 84:33.

6. Lære og pakter 84:38.
7. 1 Nephi 19:24.
8. Se Jakobs brev 1:22.
9. *Læresetninger – Joseph Smith*, 108.
10. 2 Nephi 28:30.
11. Lære og pakter 88:40.
12. Lære og pakter 50:24.
13. Lære og pakter 93:19.
14. John Gillespie Magee jr.: "High Flight", i Diane Ravitch, red., *The American Reader: Words That Moved a Nation* (1990), 486.
15. Richard Bach, *Stranger to the Ground* (1963), 9.
16. Magee: "High Flight", 486.
17. Alma 26:13, 15–16.
18. Salmene 89:15.
19. Filippene 4:13.